

הציפור הזמרת והאיכר המרקד

מערב אפריקה

בכפר אפריקאי חי פעם איכר בשם סיימון. הוא היה נבון וחרוץ מאוד. מדי שנה קיבל מראש הכפר חלקה לעיבוד ושם גידל קסבה, בטטות או תירס. הצליח במיוחד בגידול בטטה ובה יכול היה להאכיל את משפחתו הגדולה. הגיע זמן להכין את האדמה לגידול. "היום אכין את החלקה שקיבלתי מהכפר" אמר סיימון לאשתו "אקח אתי המעדר החדש." שביל צר הוביל את סיימון לחלקה שהקציב לו הכפר. "הנה הגעתי" אמר "זה מקום טוב והיבול צריך להיות מוצלח. משפחתנו תוכל לאכול לשובע. אבל לפני כן אצטרך לעקור כמה השיחים שגדלים בחלקה." אך ברגע שהרים את המעדר כדי לחטוב בשיח הראשון שמע שירה של ציפור. והציפור שרה שיר כל כך שמח ויפה שסיימון הניח את המעדר והתחיל לרקוד. הציפור שרה ושרה והפסיקה לשיר רק כשסיימון לא יכול כבר לרקוד מרוב

עייפות. הוא נשכב על הארץ, נח קצת ורצה לחזור ולעבודה, אך אז הציפור שוב התחילה לשיר. סיימון לא הרגיש כלל ששוב הניח את המעדר והתחיל לרקוד. וכך קרה מספר פעמים. כל פעם שהרים את המעדר הציפור התחילה לשיר וסיימון לרקוד. בפעם השביעית סיימון התרגז. "ציפור! את שודדת!" קרא "איך אוכל להכין את

החלקה? הרי אשתי וילדי עלולים למות מרעב אם לא אגדל כאן מזון!" וסיימון חזר לכפר, פנה לדוד שלו, איש זקן ומכובד, וסיפר לו הכל. "איזה שטויות אתה מספר" ענה לו הדוד הזקן.

"בקרוב תמות כל משפחתי, ואני אתם" אמר
סיימון "ציפור כלשהי לא מאפשרת לי להכין את
החלקה שלי לגידול."
"מה אתה מדבר!" קרא בחומרה הצ'ף. וכשסיימון
סיפר לו הכל בפרוטרוט הצ'ף התרגז באמת.

"אתה מבלבל לי את המוח בשטויות! היתכן
הדבר? אינני מאמין לך!"
אבל אז הדוד הזקן, שכולם בכפר כיבדו מאוד,
ביקש להוסיף את דברו.
"כל מה שסיימון אומר זו אמת לאמיתה" הוא
אישר וגם סיפר שהוא בעצמו ניסה לחטוב בשיח
והציפור הכריחה אותו לרקוד.

אבל סיימון חזר על הסיפור שלו בצער כזה ותיאר
בדיוק כזה איך הציפור הפריעה לו לעבוד, שהדוד
השתכנע. כנראה הבחור מספר אמת.
"טוב" אמר הזקן לאחיין "נלך לשם ביחד ואני
אבדוק כמה אמת בסיפור שלך."
הם הגיעו לחלקה. סיימון לקח את המעדר ליד
ורצה לעקור את השיח הראשון. באותו רגע
הציפור, שישבה על עץ גבוה, התחילה לשיר.
סיימון יצא בריקוד.
"תעצור!" קרא לו הדוד "תן לי את המעדר שלך."
סיימון נתן לדוד את המעדר וזה רצה לחטוב בשיח
ובאותו הרגע הציפור התחילה לשיר שוב. הדוד
שמע, זרק את המעדר ועד שהציפור לא
השתתקה הרגליים שלו רקדו, כאילו בעצמן.
"זו באמת בעיה קשה" אמר הדוד "צריך לחזור
ולספר זאת צ'ף שלנו."
הם עברו ליד חלקות אחרות שהיו כבר מוכנות
לזריעה והגיעו לכפר, לביתו הגדול של צ'ף הכפר.
הובילו אותם למרפסת, שם ישב הצ'ף על כיסא
מגולף.
"צ'ף מכובד" אמר סיימון "יש לי חדשות רעות."
"איזה חדשות?"

"תבוא בעצמך לחלקה" הוסיף הדוד "גם אתה
תרקוד."

הצ'ף שתק זמן מה והרהר ואחר כך קם.
"משהו מוזר כאן" אמר "אצטרך לבדוק זאת
בעצמי."
ואז הצ'ף עם העוזר הנושא את הכיסא המגולף
אחריו, עם הדוד של סיימון ועם סיימון עצמו יצאו
מהכפר והלכו בשביל אל החלקה של סיימון.
הציפור ישבה כרגיל על עץ גבוה. הצ'ף התיישב
בכיסא שלו.
"תתחיל לעבוד" ציווה על דודו של סיימון.

הדוד הניף את המעדר - והציפור התחילה לשיר.
הדוד זרק את המעדר והתחיל לרקוד עד שלא יכול
היה יותר.

"אף אחד לא יוכל לשלוט בצ'ף!" קרא הצ'ף. הוא
קפץ מהכיסא שלו, תפס ביד את המעדר והניף
אותו גבוה. אבל לא הספיק לחטוב בשיח כי
הציפור שרה. הוא החזיק מעמד רגע או שתיים,
ואחר כך זרק את המעדר ורקד עד שהציפור
השתתקה.

"חוזרים לכפר" ציווה הצ'ף.

וכולם, הצ'ף, נושא הכיסא, הדוד של סיימון
וסיימון, חזרו לכפר ושם נעמדו לפני ביתו של
הצ'ף.

"קראו לכל התושבים" אמר הצ'ף.

כשכולם התאספו הצ'ף הורה לכל הגברים לקחת
מעדרים וללכת אחריו אל החלקה של סיימון. כך
עשו כולם וכשהגיעו לשם הצ'ף הורה לכולם
להתחיל בניקוי החלקה. אך כשהם רק ניגשו
לעבודה הציפור התחילה לשיר. כל הגברים זרקו
את המעדרים והתחילו לרקוד. הציפור שרה
והאיכרים רקדו.

במשך כל הלילה התייעץ הצ'ף עם זקני הכפר מה
לעשות, איפה למצוא חלקה אחרת שאותה יוכל

"תקשיבו לשירה שלי! תקשיבו!" קראה הציפור
וניסתה לנפנף בכנפיה. אך הקול שלה איבד כבר
את הקסם הקודם שלו.
הביאו את הציפור לביתו של הצ'ף.
"שימו אותה בכלוב" הורה הצ'ף.
ומאז הציפור שרה בכלוב והאנשים רוקדים, אבל
רק כשבעצמם רוצים לרקוד. לא מפריעים להם
כבר בעבודה וסיימון חזר כבר לחלקה שלו. הוא
הכין אותה, גידל בה בטטה, תירס וקסבה והיה
למשפחתו הגדולה אוכל למשך כל השנה.

סיימון לעבד בלי הפרעה, כי אחרת לא יוכל
להאכיל את משפחתו.
"תאספו את כל הציידים שלנו" הורה הצ'ף. וכשכל
הציידים הגיעו הוא אמר להם:
"צייד הוא המקצוע שלכם. עכשיו נראה איך תבצעו
אותו."
ונתן לציידים הוראה להרוג או לתפוס את הציפור
מחלקתו של סיימון. הם באו לשם, טענו את
רוביהם והתחילו לירות בציפור, אך זו עפה מהר
מאוד מענף לענף ואף כדור לא השיג אותה.
אזי הציידים מתחו מיתרים של הקשתות והתחילו
לירות חצים וגם לזרוק חניתות על הציפור. אך זו
המשיכה לדלג מענף לענף בלי פגע.
"האם אנו, צייד הכפר, לא נצליח לצוד את הזמרת
הנבזית?" קרא סיימון. גם הוא היה בין הציידים.
אבל צייד צעיר אחד שם לב כי הציפור התיישבה
על ענף נמוך של אחד העצים. ילדים, שגם הם
באו יחד עם הציידים, התחילו לזרוק אבנים על
הציפור.
היא רצתה כבר לעלות גבוה יותר, אך הצייד
הצעיר התגנב בינתיים, התקרב לעץ שעליו ישבה,
ותפס אותה ברגל.
"תפסתי! תפסתי!" הוא צעק בשמחה.